

Nr 446.

Av herr **Leffler**, om införande av tullfrihet för acceleratorer och antioxidationsmedel för gummiindustrien.

Inom gummiindustrien användas såsom hjälpmedel en mångfald olika slags kemikalier. För påskyndande av vulkaniseringsprocessen samt för att giva åt gummit större hållbarhet och livslängd komma s. k. »acceleratorer» resp. »antioxidationsmedel» till användning. Som acceleratorer brukades tidigare oorganiska ämnen såsom zinkvitt, kalk, blyglete etc., men redan omkring år 1915 började organiska ämnen tagas i bruk för samma ändamål. De tidigast använda organiska acceleratorerna voro anilin och tiokarbanilid. Såväl dessa kemikalier som förut omnämnda oorganiska ämnen äro i gällande tulltaxa upptagna med tullfrihet.

Sedan längre tid tillbaka ha emellertid förenämnda acceleratorer ersatts av andra, verksammare och för sitt ändamål ännu mera lämpade organiska ämnen, varjämte särskilda antioxidationsmedel kommit i bruk. Bland de mest använda acceleratorerna och antioxidationsmedlen kunna nämnas:

Merkaptobenzotiazol (captax, vulkacit, mercapto, vulkafor MBT, tiotax m. fl. handelsnamn),

Difenylguanidin (vulkacit D, DPG, m. fl.),

Ureka (Dinitrofenyleter av merkaptobenzotiazol plus difenylguanidin),

Tetrametyltiuramdisulfid (vulkacit, tiuram, vulkafor TMT m. fl.),

Pentametylenditiocarbaminsyrat pipereidin (vulkacit P., Pi-pi-pi, m. fl.),

Benzotiazoldisulfid (altax, vulkacit DM, tiofid m. m.),

Recorecylingen (RR5),

Fenyl — B — naftylamin,

Aldol — A — naftylamin.

Samtliga ovan upptagna ävensom andra inom den moderna gummiindustrien använda acceleratorer och antioxidationsmedel behandlas i tullhänseende i regel såsom kemiska preparat, ej särskilt nämnda, tulltaxenummer 223 (statistiskt nr 540) och draga sålunda en tull av 15 % å varornas värde. Då nämnda kemikalier hava höga värden, blir tullbelastningen ingalunda oväsentlig.

De kemiska produkter, varom här är fråga, äro icke föremål för tillverkning inom landet, och några utsikter för upptagande av en dylik tillverkning lära — åtminstone för närvarande — icke förefinnas. Genom att modernare kemikalier numera komma till användning vid vulkaniseringsprocessen har

gumminindustrien sålunda kommit att belastas med tullutgifter, vilka densamma tidigare icke haft att räkna med.

I 1925 års tulltaxerevisions betänkande ävensom vid behandlingen i riksdagen av liknande ärenden återfinnas uttalanden om att hjälpmedel, som användas inom industrien och icke tillverkas inom landet, såvitt möjligt böra vara tullfria. Det kan icke heller anses riktigt, att de företag, som fortfarande vid vulkaniseringen av gummi använde mindre moderna accelerators, skulle åtnjuta tullfrihet för sina hjälpmedel, under det att företag, vid vilka effektivare och mera ändamålsenliga vulkaniseringspåsmyndare komma till användning, bliva belastade med tullavgifter för varor, som icke kunna erhållas inom landet. I likhet med vad som är fallet med en hel del andra hjälpmedel för olika industrier synas accelerators och antioxidationsmedel för gummiindustrien därför böra särskilt upptagas i tulltaxan med tullfrihet.

Med hänsyn till vanskligheten av att exakt angiva alla de preparat, som nu användas eller komma att användas för berörda ändamål, böra preparaten ifråga sammanfattas under förut angivna kollektiva benämningar »acceleratorer och antioxidationsmedel». Ett dylikt tillvägagångssätt har kommit i tillämpning på flera ställen i tulltaxan, exempelvis »konstgjorda pyrningsmedel» (tulltaxenummer 228; statistiskt nr 550). Det erforderliga tillägget synes lämpligen kunna införas i tulltaxenummer 206 (statistiskt nr 520), varest de som accelerators använda preparaten anilin och tiokarbanilid äro upptagna.

Jag får sålunda hemställa, att riksdagen måtte besluta att tulltaxenummer 206 måtte erhålla förslagsvis följande ändrade lydelse:

206 Anilinolja (anilin) och xyloidin samt accelerators och antioxidationsmedel för gummiindustrien fria.

Stockholm den 23 januari 1936.

Edvin Leffler.